

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

NOTAT

Dato: 18. december 2008
Kontor: Internationalt kontor
J.nr.: 2008/4050-1129
Sagsbeh.: JBE

INM 288

Grundnotat vedrørende Kommissionens meddelelse om en fælles indvandringspolitik for Europa: Principper, aktioner og redskaber (KOM(2008)359 endelig)

Resumé

Kommissionen fremlagde den 17. juni 2008 en meddelelse om en fælles indvandringspolitik for Europa. Formålet med meddelelsen er at foreslå fælles principper og tiltag for hele indvandringsområdet, det vil sige både den lovlige og ulovlige indvandring, herunder kontrollen af de ydre grænser. Forslagene i meddelelsen er omfattet af det danske forbehold. Meddelelsen rejser ikke spørgsmål i forhold til nærhedsprincippet. Meddelelsen har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Regeringen vil følge EU's arbejde med en eventuel opfølgning af meddelelsen tæt og holder fast i princippet om, at det er op til den enkelte medlemsstat at fastlægge antallet af indrejsetilladelser med henblik på beskæftigelse.

1. Baggrund

Det følger af EF-traktatens artikel 63, nr. 3), litra a), at Rådet inden fem år efter Amsterdamtraktatens ikrafttræden vedtager foranstaltninger vedrørende indvandringspolitikken for så vidt angår betingelser for indrejse og ophold og standarder for procedurer for medlemsstaternes udstedelse af langtidsvisa og opholdstilladelser, blandt andet med henblik på familiesammenføring.

Det følger videre af EF-traktatens artikel 63, nr. 3), litra b), at Rådet ligeledes vedtager foranstaltninger vedrørende ulovlig indvandring og ulovligt ophold, herunder repatriering af personer med ulovligt ophold.

Herudover fremgår det af EF-traktatens artikel 63, nr. 4), at Rådet vedtager foranstaltninger til definition af de rettigheder og betingelser, hvorefter tredjelandsstatsborgere, som har lovligt ophold i en medlemsstat, kan opholde sig i andre medlemsstater.

Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 15.-16. oktober 1999 det første flerårige program på området for retlige- og indre anliggender (Tammerfors-programmet). Det fremgår blandt andet af Tammerfors-programmet, at EU har brug for en samlet strategi for migration, som tager fat på de politiske spørgsmål samt spørgsmål vedrørende menneskerettigheder

og udvikling i hjem- og transitlandene, og at der er behov for en indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandssstatsborgeres indrejse og ophold på grundlag af en fælles vurdering af den økonomiske og demografiske udvikling i EU samt af situationen i hjemlandene. Endvidere understregedes behovet for en mere effektiv forvaltning af alle stadier af migrationsstrømme. Med henblik herpå opfordredes både EU og medlemsstaterne til inden for rammerne af deres respektive traktatfæstede kompetence at bidrage til at skabe større sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker. Efterfølgende er blandt andet følgende retsakter blevet vedtaget på indvandringsområdet i overensstemmelse med målene i EF-traktaten og Tammerfors-programmet: 1) Direktiv 2001/40/EF om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandssstatsborgere, 2) direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring, 3) direktiv 2003/109/EF om tredjelandssstatsborgeres status som fastboende udlænding, 4) direktiv 2003/81/EF om udstedelse af opholdstilladelse til tredjelandssstatsborgere, der har været ofre for menneskehandel, eller som er indrejst som led i ulovlig indvandring, og som samarbejder med de kompetente myndigheder samt 5) direktiv 2004/114/EF om betingelserne for tredjelandssstatsborgere indrejse og ophold med henblik på studier elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste.

Som opfølgning på Tammerfors-programmet vedtog Det Europæiske Råd på sit møde den 4. – 5. november 2004 et nyt flerårigt program på området for retlige og indre anliggender (Haag-programmet). Det fremgår blandt andet af Haag-programmet, at der bør indføres en fælles EU-indvandringspolitik, der tager sigte på både lovlig og ulovlig indvandring, herunder effektivt bekæmper ulovlig indvandring, menneskesmugling og menneskehandel. Endvidere bør de lovligt bosiddende indvandrere indrømmes en sikker legal status, herunder et sæt retigheder, der vil medvirke til at sikre en vellykket integration.

I sin nye meddelelse om "En fælles indvandringspolitik for Europa: Principper, aktioner og redskaber" af 17. juni 2008 anfører Kommissionen, at de hidtil opnåede resultater ikke er tilstrækkelige, og Kommissionen fremlægger en række ideer til, hvorledes man kunne implementere ti af Kommissionens foreslåede fælles principper for en fælles indvandringspolitik. Ideerne dækker alle dele af indvandringspolitikken, dvs. f.eks. indvandring med henblik på beskæftigelse, familiesammenføring, samarbejde med tredjelandslande, bekæmpelse af ulovlig indvandring, visumpolitik, grænsekontrol samt udsendelse.

Senere fremlæggelse af forslag i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse ventes at ske med hjemmel i afsnit IV i EF-traktaten.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I det omfang Rådet træffer afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det

vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

2. Formål og indhold

Den 17. juni 2008 fremlagde Kommissionen en meddelelse om "En fælles indvandringspolitik for Europa: Principper, aktioner og redskaber".

Formålet med meddelelsen er at foreslå ti fælles principper, som den fælles indvandringspolitik skal bygge på. For at illustrere den fremtidige gennemførelse indeholder meddelelsen eksempler på konkrete aktioner, der efter forholdene skal iværksættes enten på EU-plan eller i medlemsstaterne, og som er beregnet på at gennemføre principperne i praksis.

Der lægges fra Kommissionens side op til, at principperne skal vedtages af Rådet efter drøftelser med medlemslandene og andre interessenter.

Ifølge meddelelsen agter Kommissionen herefter at forelægge en omfattende meddelelse med specifikke forslag om, hvorledes man kommer videre med arbejdet på området retfærdighed, frihed og sikkerhed i betragtning af det nye femårsprogram på dette område, som skal vedtages i anden halvdel af 2009.

De første tre principper indordnes under overskriften "Velstand: Lovlig indvandrings bidrag til den socioøkonomiske udvikling i EU".

Det første princip ("Velstand og indvandring: Klare regler og fælles spilleregler") lægger op til, at den lovlige indvandring skal ske med udgangspunkt i klare, gennemsigtige og retfærdige regler. Ifølge dette princip bør der endvidere blandt andet sikres en rimelig behandling af borgere fra tredjelande, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes territorium, med henblik på at tilnærme deres lovlige status til EU-borgere. For at dette kan ske, anføres det af Kommissionen, at EU og medlemsstaterne blandt andet fortsat bør definere klare og gennemsigtige regler for indrejse og ophold for borgere fra tredjelande samt arbejde målrettet mod en fælles visumpolitik, der åbner mulighed for en fleksibel reaktion på rejsemønstre hos fysiske personer på midlertidig basis og med faglige eller uddannelsesmæssige formål.

For så vidt angår **Det andet princip** ("Velstand og indvandring: Matchning af færdigheder og behov") indebærer dette, at økonomisk indvandring skal være baseret på en fælles behovsbaseret vurdering af EU's arbejdsmarkeder, hvor man lægger vægt på alle færdighedsniveauer og sektorer for at fremme den økonomiske vækst og opfylde arbejdsmarkedets krav, samtidig med at man sikrer fuld respekt for princippet om fællesskabspræference, for medlemsstaternes ret til at fastlægge antallet af indrejsetilladelser og for indvandrerens rettigheder og involverer arbejdsmarkedets parter. For at realisere dette princip anfører Kommissionen, at man blandt andet bør begynde at opstille nationale "indvandringsprofiler", der et integreret billede af indvandringssituationen i hver medlemsstat samt investere mere i foranstaltninger, der sigter mod at få ubeskæftigede og økonomisk inaktive tredjelandstatsborgere i beskæftigelse.

Det tredje princip ("Velstand og indvandring: Integration er nøglen til en vellykket indvandring") fastslår først og fremmest, at integrationen af lovlige indvandrere bør forbedres ved øgede bidrag fra indvandrerne selv ("tovejsprocessen") i overensstemmelse med de fælles grundlæggende principper for integration, der blev vedtaget i 2004. Som eksempler på mulige konkrete tiltag nævnes blandt andet, at EU og medlemsstaterne bør støtte udviklingen af specifikke integrationsprogrammer for nyankomne indvandrere med fokus på såvel sprogfærdigheder som praktiske interkulturelle færdigheder. Der skal ligeledes opstilles fælles indikatorer og skabes en tidssvarende statistik kapacitet. Kommissionen foreslår også, at der sker en vurdering af gennemførelsen og behovet for modificering af Rådets direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring.

De følgende tre principper indordnes under overskriften "Solidaritet: Koordinering mellem medlemsstaterne og samarbejde med tredjelande".

Det følger af **Det fjerde princip** ("Solidaritet og indvandring: Gennemsigtighed, tillid og samarbejde"), at den fælles indvandringspolitik bør bygge på en høj grad af politisk og operationel solidaritet, gensidig tillid, gennemsigtighed, ansvarsfordeling og fælles bestræbelser fra EU's og medlemsstaternes side. Dette indebærer ifølge Kommissionen blandt andet, at der bør ske en styrkelse af udvekslingen af oplysninger og fælles drøftelser inden for EU med henblik på at udveksle bedste praksis, øge den gensidige tillid, samtidig med at der tages hensyn til forskelle i indvandringstraditioner og -realiteter. Herudover foreslår Kommissionen blandt andet, at der udvikles systemer, der kan arbejde sammen (interoperable systemer), og samle de tekniske midler i en pulje (gensidige støttemekanismer og støttehold), så de finansielle og menneskelige ressourcer anvendes strategisk til at skabe en mere effektiv styring af indvandringen.

For så vidt angår **Det femte princip** ("Solidaritet og indvandring: Effektiv og logisk anvendelse af de forhåndenværende midler") indebærer dette, at den solidaritet, der er nødvendig for at gøre det muligt for de fælles indvandringspolitikker at nå deres strategiske mål, bør omfatte en stærk finansiel komponent, der tager hensyn til den særlige situation, hvad angår medlemsstaternes eksterne grænser og de specifikke udfordringer af indvandringsmæssig karakter, som disse står over for. Til gennemførelse af dette princip anbefaler Kommissionen blandt andet, at EU og medlemsstaterne sikrer en strategisk anvendelse af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme (2007-2013) som en byrdefordelingsmekanisme, der kan supplere medlemsstaternes nationale budgetmæssige ressourcer, samt løbende genovervejer fordelingsnøglen og om nødvendigt tilpasser den, så den afspejler de nye krav, der stilles, og de nye udviklinger.

Det sjette princip ("Solidaritet og indvandring: Partnerskab med tredjelande") fastslår, at en effektiv styring af migrationsstrømme kræver et ægte partnerskab og samarbejde med tredjelande. EU bør derfor fuldt ud integrere migrationsspørgsmål i sit udviklingssamarbejde og andre eksterne politikker, herunder for så vidt angår mulighederne for lovlig mobilitet og bekæmpelse af ulovlige migrationsstrømme samt styrkelse af mulighederne for at lade indvandringen arbejde i udviklingens tjeneste. Som mulige tiltag anfører Kommissionen, at EU og medlemsstaterne bør støtte tredjelande med at udvikle indvandrings- og asylsystemer med fuld respekt for de relevante internationale konventioner. Andre tiltag kunne blandt andet

vedrøre samarbejde om afbødning af virkningen af hjerneflugt, herunder gennem uddannelse. Gennemførelse af "Rabat-processen" fra 2006 om migration og udvikling af partnerskab mellem EU og Afrika om migration, mobilitet og beskæftigelse er et andet område, som bliver understreget af Kommissionen. For interesserede medlemsstater er indgåelse af mobilitetspartnerskaber vedrørende styret arbejdskraftindvandring og tilbagesendelsesspørgsmål også relevant. Kommissionen nævner endvidere muligheden for at inkludere bestemmelser om koordinering af social sikring i de associeringsaftaler, der indgås mellem EU og tredjelande, idet sådanne aftaler bortset fra princippet om ligebehandling bør dække medtagelse af erhvervede sociale rettigheder, især overførsler af pensionsrettigheder.

De fire sidste principper indordnes under overskriften "Sikkerhed: En effektiv bekæmpelse af ulovlig indvandring".

Det syvende princip ("Sikkerhed og indvandring: En visumpolitik, der tjener EU's og dets partners interesser") lægger op til, at den fælles visumpolitik bør lette adgangen for bona fide-rejsende og øge sikkerheden. I den forbindelse bør der anvendes nye teknologier, hvor det er hensigtsmæssigt, til gennemførelse af differentieret, risikobaseret kontrol med visumansøgere med omfattende udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. Dette indebærer, at EU og medlemsstaterne bør etablere en integreret, firstrenget tilgang, så der foretages systematisk kontrol på hvert trin, når indvandrere rejser til EU (på konsulater, ved ankomsten, inden for EU's område og ved afrejsen). Herudover anfører Kommissionen, at de nuværende nationale Schengenvisa bør erstattes med fælles europæiske Schengenvisa, der giver mulighed for ensartet behandling af alle visumansøgere og en fuldt harmoniseret anvendelse af kriterier for sikkerhedskontroller, samt at der bør oprettes fælles konsulatcentre, der repræsenterer en del af eller alle medlemsstaterne. Det nævnes også, at man bør undersøge muligheden for at indføre et system, der gør det til et krav for tredjelandstatsborgere at skaffe sig elektronisk godkendelse, før de indrejser på EU's territorium.

Det ottende princip ("Sikkerhed og indvandring: Integreret grænseforvaltning") indebærer en styrkelse af den integrerede kontrol af de ydre grænser, og politikkerne med hensyn til grænsekontrol bør udformes, så de er i overensstemmelse med politikkerne angående blandt andet sikkerheds- og sikkerhedsrelaterede trusler. Ifølge Kommissionen bør den operationelle dimension af det fælles europæiske grænseagentur, Frontex, derfor styrkes, blandt andet ved at dets beføjelser til at indlede operationer, der omfatter grænsekontrol på områder, der er blevet identificeret som højrisikoområder og udsat for et særligt højt indvandringspres.

Som **Det niende princip** ("Sikkerhed og indvandring: Optrapning af kampen mod ulovlig indvandring og nultolerance over for menneskehandel") fastslås det, at EU og dets medlemsstater bør opstille en sammenhængende politik for bekæmpelse af ulovlig indvandring og menneskehandel. For at indfri dette princip bør der blandt andet udvikles redskaber til risikoanalyser og øge samarbejdet, herunder vedrørende krydstjek fra de forskellige administrations side for at bekæmpe sort arbejde. Endvidere foreslås øget anvendelse af biometri som et vigtigt redskab i bekæmpelsen af ulovlig indvandring og menneskehandel. Det anføres endvidere, at bekæmpelse af og støtte til ofre for menneskehandel bør øges.

Endelig vedrører **Det tiende princip** ("Sikkerhed og indvandring: Effektive og bæredygtige tilbagesendelsespolitikker") vigtigheden af effektive tilbagesendelsespolitikker som en komponent i EU's politik over for ulovlig indvandring. Det ligger i princippet, at ukritiske legaliseringer i stor stil af personer, der opholder sig ulovligt i et land, bør undgås, samtidig med at der åbnes mulighed for individuelle legaliseringer baseret på rimelige og gennemsigtige kriterier. Det foreslås på den baggrund blandt andet, at der bør opstilles en fælles tilgang med hensyn til legaliseringer. Herudover anføres det, at det fælles europæiske grænseagents rolle skal styrkes med hensyn til fælles tilbagesendelsesoperationer ad luftvejen, samt at der skal tages skridt til at sikre, at alle tredjelande overholder forpligtelsen til at acceptere tilbagetagelse af deres egne statsborgere.

Kommissionen lægger op til, at principperne skal implementeres ved hjælp af de konkrete tiltag og eksempler, som er foreslået under gennemgangen af de enkelte principper, og at der vil blive fulgt op med jævne mellemrum ved hjælp af en ny overvågnings- og evalueringmekanisme, som også vil omfatte en vurdering med jævne mellemrum.

Endelig anfører Kommissionen, at den fælles indvandringspolitik vil blive gennemført i et solidarisk partnersamarbejde mellem medlemsstaterne og EU's institutioner, og at disse rammer bør være fleksible nok til en tilpasning til ændringer, hovedsagelig i tilknytning til den økonomiske situation, markedsudviklingen og den teknologiske udvikling. I den forbindelse nævnes det, at den fælles indvandringspolitik blandt andet vil kunne fremmes ved en koordineret og sammenhængende aktion fra EU's og dets medlemsstaters side, herunder ved at man tager hensyn til indvandringsspørgsmål i andre forbundne politikker.

3. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

3.1. Gældende dansk ret

Under hensyn til at der alene er tale om en meddelelse fra Kommissionen, som dels indeholder en række overordnede principper, som Kommissionen finder, at den fælles indvandringspolitik bør bygge på, dels Kommissionens eksempler på konkrete aktioner til illustration af gennemførelse af disse principper i praksis, indeholder grundnotatet ikke nogen (abstrakt) beskrivelse af de gældende danske regler.

3.2 Lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens meddelelse har ikke i sig selv lovgivningsmæssige konsekvenser.

Senere eventuel vedtagelse af forslag fremlagt på baggrund af forslagene i meddelelsen ventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser, idet sådanne forslag må ventes at blive fremlagt med hjemmel i traktatens kapitel IV. Efter Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i vedtagelsen af sådanne forslag og er ikke bundet heraf.

I det omfang Rådet træffer afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling inden seks måneder afgørelse om, hvorvidt det

vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil afgørelsen skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater.

Der vil blive taget stilling til eventuelle lovgivningsmæssige konsekvenser i forbindelse med fremsættelsen af alle nye forslag.

4. Regeringens foreløbige generelle holdning

Danmark støttede Det Europæiske Råds konklusioner fra december 2007, hvorefter udviklingen af en samlet europæisk migrationspolitik, der supplerer medlemsstaternes politikker, fortsat er en grundlæggende prioritering for EU.

Regeringen er derfor også positiv over for Kommissionens fremsættelse af sin meddelelse om principper for en fælles indvandringspolitik i EU.

Endvidere er regeringen overordnet positiv over for Kommissionens ti principper, der vil kunne fungere som en form for ledetråd og inspiration i det videre arbejde med at indføre en sammenhængende fælles migrationspolitik. For regeringen er det afgørende dog, hvorledes disse principper i praksis vil blive udmøntet, idet det er regeringens opfattelse, at der alene er tale om en række helt overordnede principper, der ikke i sig selv er afgørende for den videre udvikling på området. I den forbindelse kan det f.eks. fremhæves, at regeringen under alle omstændigheder vil holde fast i, at det er op til de enkelte medlemsstater at fastlægge antallet af indrejsetilladelser med henblik på beskæftigelse.

For så vidt angår Kommissionens eksempler på konkrete aktioner, der skal illustrere den fremtidige gennemførelse af principperne, er det dog regeringens holdning, at der i en række tilfælde er tale om kontroversielle forslag, og at man under alle omstændigheder har behov for konkrete forslag eller yderligere oplysninger fra Kommissionens side for at kunne tage stilling til en række af de beskrevne aktioner.

Regeringen vil følge EU's arbejde med en eventuel opfølgning af meddelelsen tæt.

5. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Regeringen er ikke bekendt med de øvrige landes officielle holdninger til Kommissionens meddelelse om en fælles indvandringspolitik.

6. Høring

Advokatrådet, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Amnesty International, Institut for Menneskerettigheder, Rådet for Etniske Minoriteter, Landsorganisationen i Danmark (LO), Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Akademikernes Centralorganisation (AC), Sammenslutningen af Landsbrugets Arbejdsgiverforeninger (SALA), Danske regioner, Kommunale tjenestemænd og overenskomstansatte (KTO), Ledernes Hovedorganisation, Offentlig Ansattes Organisationer (OAO) og Kommunernes Landsforening (KL) har været hørt over meddelelsen. Fristen for høringssvar var den 8. august 2008.

Bemærkninger til meddelelsen er modtaget fra Dansk Arbejdsgiverforening (DA) og Kommunernes Landsforening (KL).

DA anfører i sit høringssvar, at det generelt er vigtigt, at en fælles europæisk indvandringspolitik indtænkes i en dansk beskæftigelsespolitisk kontekst. Arbejdsmarkederne i EU er forskellige og behovene for tilførsel af arbejdskraft fra lande uden for EU ligeså. Det er for DA afgørende, at en fælles EU indvandringspolitik tager højde for det betydelige behov for tilførsel af kvalificeret arbejdskraft fra lande udenfor EU, som Danmark har og også fremover vil få, ellers vil en fælles indvandringspolitik kunne blive en bremse for dansk erhvervslivs vækstmuligheder.

Det kan efter DA's opfattelse være en god ide, hvis der etableres en fælles offensiv indvandringspolitik, såfremt de redskaber, der sættes i værk også er offensive og tager højde for det danske arbejdsmarkeds betydelige behov for kvalificeret arbejdskraft fra landene uden for EU.

Derfor bør Danmark aktivt søge at få indflydelse på en fælles indvandringspolitik, selv om vi på grund af forbeholdet ikke umiddelbart er omfattet af reglerne. Dels fordi en gennemførelse af en fælles politik ved en fjernelse af forbeholdet vil kunne komme til at omfatte Danmarks adgangsregler for statsborgere udenfor EU, og dels fordi alle EU lande ligesom Danmark vil få en stigende mangel på kvalificeret arbejdskraft.

Det anføres, at det er vigtigt, at en fælles indvandringspolitik, som indebærer en indførelse af ringere adgangsregler for kvalificeret arbejdskraft, end de regler, der indført med ændringerne af udlændingeloven den 1. juli 2008, herunder bl.a. en offensiv jobkortordning, en generel Green Card-ordning byggende på en pointmodel og koncernvisumordningen, ikke gennemføres, eller det fastslås eksplicit, at det enkelte medlemsland kan fastholde egne adgangsregler parallelt med fælles EU-regler.

En fælles indvandringspolitik bør ikke bygge på principper som er i strid med den danske måde at regulere forholdene på arbejdsmarkedet på – den såkaldte danske model - uanset om det drejer sig om forskrivelse af bestemte ansættelsesretlige forhold eller aflønningssystemer eller –niveauer. I de hidtidige forslag fra EU på migrationsområdet bl.a. Blue Card-forslaget og sanktionsdirektivet er EU gået uacceptabelt langt i ønsket om at regulere forholdet mellem virksomhed og lønmodtager bl.a. ved at fastsætte eksplicite krav til lønniveauer. DA skal ikke på nuværende tidspunkt forholde sig til de ti fælles principper – det vil der givetvis blive lejlighed på et senere tidspunkt.

Kommunernes Landsforening oplyser, at man finder, at de ti fælles principper kan være et godt udgangspunkt for udvikling af en fælles indvandringspolitik i Europa, blandt andet til afhjælpning af fremtidig mangel på arbejdskraft. Yderligere stillingtagen vil bero på de konkrete forslag, som Kommissionen efterfølgende vil fremsætte. Kommunernes Landsforening hæfter sig i den forbindelse ved, at der ved den fremtidige politiske udvikling vil ske en inddragelse og høring af bl.a. de regionale og lokale myndigheder.

7. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke høres om sagen.

8. Nærhedsprincippet

Idet der er tale om en meddelelse, har nærhedsprincippet ikke relevans for sagen.

9. Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Kommissionens meddelelse har ikke i sig selv hverken statsfinansielle konsekvenser, samfundsøkonomiske konsekvenser, administrative, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser.

Senere vedtagelse af forslag nævnt i planen ventes ikke at have statsfinansielle, samfundsøkonomiske konsekvenser, administrative, miljømæssige eller forbrugerbeskyttelsesmæssige konsekvenser, idet sådanne forslag må ventes at blive fremsat med hjemmel i traktatens kapital IV. Efter Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i vedtagelse af sådanne forslag og er ikke bundet heraf.

I det omfang Rådet træffer afgørelse om et forslag om eller initiativ til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, og Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling beslutter, at det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, vil det forinden blive vurderet nærmere, hvorvidt beslutningen vil have statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

Der vil blive taget stilling til de økonomiske konsekvenser mv., når de konkrete forslag fra Kommissionen foreligger.

10. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg og Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 24.- 25. juli 2008.